

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **J. P.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Vojtěchem Rossmanithem
sídlem Mezírka 775/1, 602 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j. XA,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j. XB, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Vojtěcha Rossmanitha, na náhradě nákladů řízení částku 29 686 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 2. 6. 2025,

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 27. 1. 2025, č. j. XB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci od 16. 3. 2025 snížila podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 3. 12. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobce o 50 %, což odpovídá druhému stupni invalidity.

2. Žalobce namítal, že se žalovaná vůbec nevypořádala s námitkami žalobce, proč a z jakého důvodu došlo po 6 letech pobírání invalidního důchodu třetího stupně ke změně. Ještě v roce 2023, kdy proběhla kontrolní lékařská prohlídka, byla u žalobce potvrzena invalidita třetího stupně. Žalovaná ani posudkoví lékaři neuvedli, z čeho vyplývá zlepšení zdravotního stavu žalobce. Posudky posudkových lékařů jsou nepřezkoumatelné. Žalobce namítal, že je kvůli zdravotní indispozici zcela vyřazen z pracovního a společenského života. Žalobcovy zdravotní problémy začaly v roce 2018, kdy mu bylo diagnostikováno onkologické onemocnění. Podstoupil operaci i léčbu zářením. V roce 2023 došlo k recidivě onkologického onemocnění. V roce 2019 mu byl také nahrazen levý kyčelní kloub endoprotézou. Na pravém kyčelním kloubu má artrózu II. stupně. Žádná lékařská zpráva nedokládá, že by u žalobce došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu. Žalovaná nijak neodůvodnila, proč zařadila jeho zdravotní postižení pod položku 1d namísto 1e. Napadené rozhodnutí je vadné i z toho důvodu, že nesprávně nebyl zvýšen zjištěný pokles pracovní schopnosti žalobce podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť zástupce žalobce trval na projednání věci, provedl soud dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze ze dne 13. 1. 2026. Žalovaná se z jednání omluvila, odročení nežádala. K posudku posudkové komise, který soud žalované zaslal před jednáním, se nijak nevyjádřila. Žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Soud neprováděl dokazování listinami, které jsou součástí správního spisu. Soud ze správního spisu bez dalšího vychází. Jiné důkazní návrhy nebyly.
5. Soud ze správního (zdravotního) spisu zjistil, že dne 15. 1. 2025 obdržela žalovaná hlášení o snížení stupně invalidity, ke kterému byl připojen posudek o invaliditě ze dne 3. 12. 2024, č. j. LPS/2024/942-KL_CSSZ, vypracovaný IPZS, ve kterém dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity dále navýšila o 5 %. Celkově tak činila 50 %.

6. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 27. 1. 2025, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila žalobci od 16. 3. 2025 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
7. Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí námitkami, ve kterých uvedl, že je posouzení jeho zdravotního stavu značně povrchní a neúplné. Vyjádřil nesouhlas se snížením invalidního důchodu.
8. Posudková lékařka IPZS zpracovala posudek ze dne 1. 4. 2025, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházela posudková lékařka IPZS v prvostupňovém řízení a lékařských zpráv, které byly dodatečně zaslány. Uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je karcinom prostaty, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 % s tím, že se procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky již neměnila. Posudková lékařka uvedla, že se nejedná o zvlášť těžké funkční postižení, tedy stavy s generalizací onkologického onemocnění, nebo se zvlášť těžkými funkčními následky po onkologické léčbě, které by odpovídaly invaliditě III. stupně.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 6. 5. 2025, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se jedná o invaliditu druhého stupně.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 1. 2026. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je adenokarcinom prostaty, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 65 %, kterou dále navýšila podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 5 %, celkem tedy 70 %. Posudková komise konstatovala, že jsou dostatečně naplněna kritéria položky 1d, neboť byla referována inkontinence a sice byl performance status (ECOG) 0-1 a celkově byl stav konstatován jako velmi dobrý, zohledněn byl posudkově charakter komplikace postižení, která i sama o sobě by mohla být korelována ke kapitole IV, oddílu A, položce 9. V případě žalobce pak zohlednila i recidivu v roce 2023. Posudková komise přistoupila k navýšení zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity s ohledem na profesi žalobce. Platnost posudku konstatovala trvale.
12. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, invaliditu druhého stupně.

avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.

13. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
14. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
15. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu II, oddíl A, položku 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž ve svém posouzení ohledně zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce se nelišila od závěrů posudkových lékařů žalované, kteří shodně volili kapitolu II, oddíl A, položku 1d, avšak lišila se ve stanovené míře poklesu pracovní schopnosti, kterou stanovila na horní hranici, tj. 65 %, a kterou ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila o dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

5 %, neboť dospěla k závěru, že žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti žalobce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise zohlednila především charakter komplikace zdravotního postižení žalobce, které má korelát ke zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole IXV, oddílu A, položce 9 přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tak odpovídala třetímu stupni invalidity. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů stanovila vyšší míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

16. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl soud k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 1. 2026. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zohlednění charakteru komplikace). Závěry posudkové komise přitom korespondují se závěry ošetřujících lékařů (srov. lékařskou zprávu z Urocentra Kladno s. r.o. (MUDr. X. Y.) ze dne 21. 1. 2025, ve které je uvedeno, že se inkontinence zhoršila). Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
17. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři nesprávně vyhodnotili dopad komplikací, které se vyskytují v souvislosti s onemocněním, které bylo označeno jako rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, což vedlo ve svém důsledku k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.

Závěr a náklady řízení

18. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako

nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 1. 2026, jakož i veškeré lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce **29 686 Kč**, kterou tvoří odměna za čtyři úkony právní služby po 4 620 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, další porada s klientem přesahující jednu hodinu a účast na jednání před soudem dne 24. 6. 2025 podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále paušální náhrada hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. (Zástupce žalobce doložil potvrzení o konání porady s žalobcem ze dne 23. 2. 2026, která trvala od 6:50 do 8:10 hodin a v rámci které poučil zástupce žalobce o jeho procesních právech, seznámil ho s obsahem dokumentů a následně probrali další postup včetně možných postupů soudu, dále se bavili o dokazování s důrazem na účastnickou výpověď žalobce.) Zástupci žalobce též náleží náhrada za promeškaný čas na cestě k jednání soudu dne 14. 4. 2026 ve výši 1 200 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu) a cestovné ve výši 3 053,90 Kč za cestu z Brna do Prahy a zpět v celkové délce 411,2 km, cesta osobním automobilem reg. Zn. X se spotřebou 4,4 l na 100 km při doložené ceně pohonných hmot (BA95) 34,70 Kč/l se sazbou základní náhrady 5,90 Kč/km dle vyhlášky č. 573/2025 Sb. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je součástí nákladů též náhrada této daně (§ 35 odst. 10 s. ř. s.) ve výši 21 % z částky 24 533,90 Kč, tedy 5 152,12 Kč. Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši **29 686 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. dubna 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

Martina Kotouček Mikolášková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: X